

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi J. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 kwietnia 2007 r., sygn. akt XXIII Ga (...), wydanego w sprawie z powództwa J. M. przeciwko „R.(...)” Spółce z o.o. w W., Polskiemu Koncernowi Naftowemu „O.(...)” S.A. w P. i Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowo-Usługowemu „D.(...)” Spółce z o.o. w D. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 kwietnia 2007 r. Zarzucił temu wyrokowi naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego, naruszenie praw człowieka i obywatela (art. 424¹ § 2 k.p.c.) oraz starał się skonkretyzować ten zarzut w pięciu punktach. Stwierdzały, że wystąpił wyjątkowy wypadek wniesienia skargi, ponieważ zaskarżone orzeczenie narusza podstawowe zasady porządku prawnego, a sąd drugiej instancji usankcjonował takie wadliwe orzeczenie Sądu Rejonowego. Skarżący podnosił, że wyrok Sądu Okręgowego, objęty skargą, spowodował nie tylko konieczność poniesienia kosztów sądowych, ale również bezpośrednią szkodę polegającą na tym, że nie otrzymał on wynagrodzenia za wykonane przez siebie roboty a jedna ze stron postępowania wzbogaciła się kosztem skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uregulowana w art. 424¹ k.p.c. in. skarga stanowi szczególny środek zaskarżenia przysługujący od prawomocnych orzeczeń sądu. Powinna ona zawierać elementy wskazane w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Gdyby skarga została wniesiona z powołaniem się na przepis art. 424¹ § 2 k.p.c., skarżący powinien wykazać, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi.

W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego sformułowano już pewne ogólne rygory dotyczące sposobu określania wymogu skargi, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Przewidziany w tym przepisie obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody oznacza konieczność złożenia przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru oraz uwiarygodnienia tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie stosownych dowodów. Niezbędne jest także przedstawienie stosownego wywodu wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 38/05 OSNC 2006, z. 10, poz. 171). Zawarty na s. 2 skargi wywód skarżącego nie spełnia takich wymagań. Należy też zaznaczyć, że fakt „poniesienia kosztów sądowych” nie może być traktowany jako szkoda w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Brak zachowania w skardze jej wymogu konstrukcyjnego, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. powoduje konieczność odrzucenia skargi (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).